

KIỂM TRA CUỐI HỌC KÌ II

A. KIỂM TRA ĐỌC (10 điểm)

I. Đọc thành tiếng và trả lời câu hỏi. (5 điểm)

1. Con gái (từ Chiều nay đến cũng không bằng)

Trả lời câu hỏi: Chi tiết nào cho thấy những người thân của Mơ đã thay đổi quan niệm về con gái sau chuyện Mơ cứu em Hoan?

2. Bầm ơi (khổ thơ thứ hai – “Bầm ơi...bấy nhiêu”)

Trả lời câu hỏi: Những hình ảnh so sánh nào cho thấy tình cảm mẹ – con thấm thiết, sâu nặng?

II. Đọc thầm và làm bài tập. (5 điểm)

Vai diễn cuối cùng

Có một diễn viên già đã về hưu và sống độc thân. Mùa hè năm ấy, ông về một làng vắng vẻ ở vùng núi, sống với gia đình người em là giáo viên trường làng.

Mỗi buổi chiều, ông thường ra chơi nơi bãi cỏ vắng lặng ngoài thung lũng. Ở đây chiều nào ông cũng thấy một chú bé ra ngồi đợi đoàn tàu chạy qua. Khi tàu đến, chú bé vụt đứng dậy, háo hức đưa tay vẫy, chỉ mong có một hành khách nào đó vẫy lại. Nhưng hành khách mệt mỏi vì suốt một ngày trên đường, chẳng ai để ý vẫy lại chú bé không quen biết ấy.

Hôm sau, rồi hôm sau nữa, hôm nào ông già cũng thấy chú bé ra vẫy và vẫn không một hành khách nào giơ tay vẫy lại. Nhìn nét mặt thất vọng của chú bé, tim người diễn viên già như thắt lại.

Hôm sau, người diễn viên già giờ chiếc va li hóa trang của ông ra. Ông dán lên mép một bộ râu giả, đeo kính, đi ngược lên ga trên. Ngồi sát cửa sổ toa tàu ông thầm nghĩ : “Đây là vai kịch cuối cùng của mình, một vai phụ như nhiều lần nhà hát đã phân vai cho mình – một hành khách giữa bao hành khách đi tàu”.

Qua cái thung lũng có chú bé đang đứng vẫy, người diễn viên già nhào người ra, đưa tay vẫy lại chú bé. Ông thấy chú bé mừng cuống quýt, nhảy cẫng lên, đưa cả hai tay vẫy mãi.

Con tàu đi xa dần, người diễn viên già trào nước mắt. Ông thấy cảm động hơn bất cứ một đêm huy hoàng nào ở nhà hát. Đây là vai diễn cuối cùng của ông. Tuy chỉ là vai phụ, một vai không có lời, một vai không đáng kể nhưng ông đã làm cho một chú bé vui sướng, ông đã đáp lại tâm hồn chú bé và chú bé sẽ không mất niềm tin vào cuộc đời.

Câu 1. Nhân vật chính trong câu chuyện là người có hoàn cảnh như thế nào?

- A. Là một diễn viên già về hưu, sống độc thân, đến nghỉ ở làng miền núi.
- B. Là một diễn viên nghỉ hưu, sống với gia đình ở một làng miền núi.
- C. Là một diễn viên nổi tiếng, công việc bận rộn, không có thời gian nghỉ.
- D. Là một diễn viên nghỉ hưu đưa gia đình về sống ở một làng miền núi.

Câu 2. Người diễn viên già thấy gì khi dạo chơi ở bãi cỏ?

- A. Một chú bé ngồi đợi đoàn tàu chạy đến để lên tàu đi chơi rất xa.
- B. Một chú bé chiều nào cũng ngồi đợi để vẫy chào đoàn tàu chạy qua.
- C. Một chú bé đang chờ đón người nhà đi tàu về thăm quê hương.
- D. Một chú bé chiều nào cũng đợi đoàn tàu đi qua và người trên tàu vẫy tay.

Câu 3. Người diễn viên già đã làm gì để đem lại niềm vui cho cậu bé?

- A. Hóa trang làm hành khách, ngồi sát cửa toa tàu, đưa tay vẫy cậu bé.
- B. Lên tàu ở ga trên, ngồi sát cửa toa tàu để cậu bé dễ nhìn thấy mình.
- C. Đến nhà hát xin được cho mình đóng vai diễn cuối cùng trên toa tàu.
- D. Làm hành khách đi tàu, mỉm cười khi cậu bé vẫy tay chào mọi người.

Câu 4. Niềm vui sướng của cậu bé được miêu tả như thế nào?

- A. Đứng lặng đi không nói được lời chào.
- B. Mừng cuống, nhảy cẫng lên, vẫy cả hai tay.
- C. Chạy theo đoàn tàu, reo to lên vì vui sướng.
- D. Chạy vội về làng, reo to lên vì vui sướng.

Câu 5. Vì sao tuy chỉ là một vai phụ không lời mà người diễn viên già thấy cảm động hơn bất cứ một đêm huy hoàng nào ở nhà hát?

- A. Vì đây là vai ông đóng lúc đã về nghỉ hưu, sống độc thân nơi vắng vẻ.
- B. Vì khi diễn ở nhà hát chưa có ai tán thưởng ông nhiệt tình như chú bé.
- C. Vì đây là vai diễn đóng đạt nhất trong đời biểu diễn nghệ thuật của ông.
- D. Vì ông đã làm cho chú bé sung sướng, không mất niềm tin vào cuộc đời.

Câu 6. Từ nào đồng nghĩa với từ “háo hức”?

- A. náo nức
- B. nô nức
- C. hí hửng
- D. tung bừng

Câu 7. Dòng nào dưới đây tách đúng bộ phận chủ ngữ, bộ phận vị ngữ của câu “Những hành khách mệt mỏi vì suốt một ngày trên đường chẳng hề vẫy tay đáp lại chú bé không quen biết ấy”?

- A.** Những hành khách / mệt mỏi vì suốt một ngày trên đường chẳng hề vẫy tay đáp lại chú bé không quen biết ấy.
- B.** Những hành khách mệt mỏi / vì suốt một ngày trên đường chẳng hề vẫy tay đáp lại chú bé không quen biết ấy.
- C.** Những hành khách mệt mỏi vì suốt một ngày / trên đường chẳng hề vẫy tay đáp lại chú bé không quen biết ấy.
- D.** Những hành khách mệt mỏi vì suốt một ngày trên đường / chẳng hề vẫy tay đáp lại chú bé không quen biết ấy.

Câu 8. Các vế trong câu “Người diễn viên già đã làm cho một chú bé vui sướng, ông đã đáp lại tâm hồn chú bé và chú bé sẽ không mất niềm tin vào cuộc đời.” được nối với nhau bằng cách nào?

- A.** Nối trực tiếp (không dùng từ nối, dùng dấu phẩy).
- B.** Nối bằng một dấu phẩy và một quan hệ từ.
- C.** Nối bằng một quan hệ từ.
- D.** Nối bằng một cặp quan hệ từ.

Câu 9. Dấu phẩy thứ hai trong “Khi tàu đến, chú bé vụt đứng dậy, háo hức đưa tay vẫy.” Có tác dụng gì?

- A.** Ngăn cách trạng ngữ và các vế câu.
- B.** Ngăn cách các vế câu.
- C.** Ngăn cách các bộ phận có cùng chức vụ.
- D.** Cả ba tác dụng trên.

Câu 10. Hai câu “Có một diễn viên già đã về hưu và sống độc thân. Mùa hè năm ấy, ông về một làng vắng vẻ ở vùng núi, sống với gia đình người em là giáo viên trường làng.” được liên kết bằng cách nào?

- A.** Lặp từ ngữ
- B.** Thay thế từ ngữ
- C.** Dùng từ ngữ nối
- D.** Cả ba cách trên.

B. KIỂM TRA VIẾT (10 điểm)

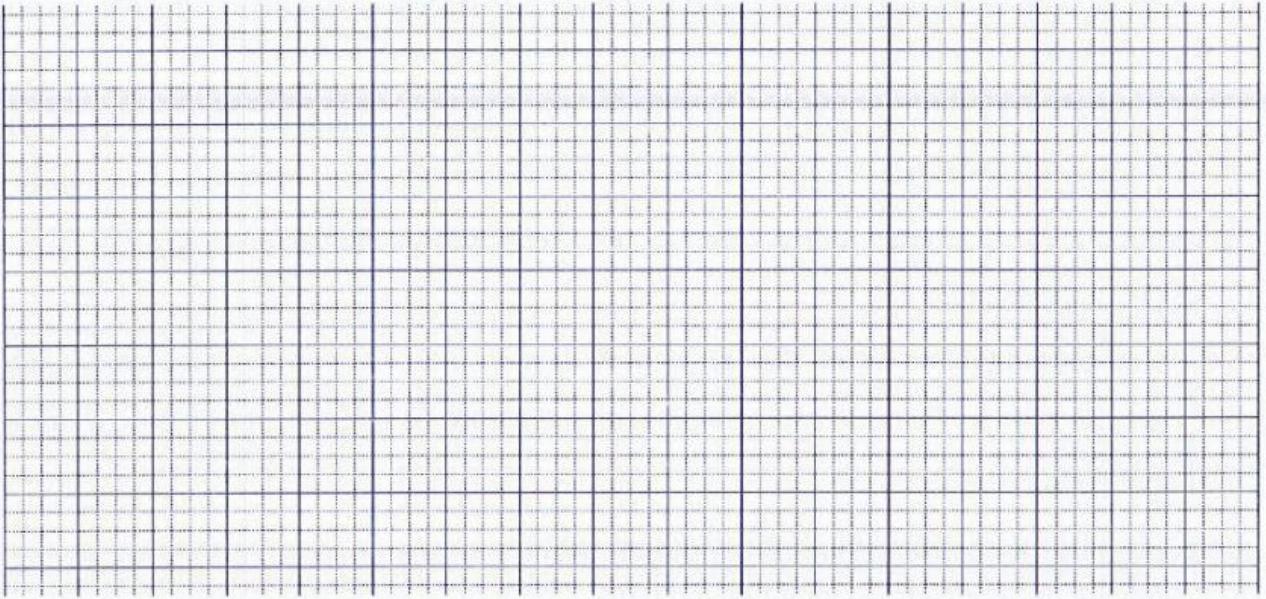
I. Chính tả Nghe – Viết. (5 điểm)

Hạt sương

Sáng tinh mơ, tôi mở to đôi mắt ngái ngủ lơ mơ, đi ra ven bờ ao. Những cây sen dưới ao đang ngủ, còn chưa tỉnh giấc.

Một giọt sương bò đi bò lại, trên mặt lá sen, giống như một bé gái sơ sinh tinh nghịch. Vì chuyện gì mà giọt sương vui sướng đến mức lăn lê bò toài như vậy hay là nó bị mặt trời đỏ mới nhô lên chiếu vào làm chói lóa, không mở mắt ra được.

Hạt sương là mồ hôi của lá sen, cũng là nước mắt của lá sen, lăn nhẹ trên đôi má của lá sen. Ở những chỗ nó chạy qua, trên gò má của lá sen, còn để lại vết nước mắt.

II. Tập làm văn. (5 điểm)

Hãy tả lại một cảnh đẹp trên quê em (hoặc một nơi khác mà em đã đến thăm).

Bài làm

